

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžfk/8/2020
Identifikačné číslo spisu: 8018200567
Dátum vydania rozhodnutia: 14.04.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Monika Valašiková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:8018200567.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Valašikovej PhD. a členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Eriky Čanádyovej v právnej veci žalobcu: žalobcu: T. Z. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. X, XXX XX C., právne zastúpeného Mgr. Marekom Tauberom, advokátom, Hviezdoslavova 11, 052 01 Spišská Nová Ves proti žalovanému Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 396368/2018 zo dňa 11. júla 2018, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 1S/1/2018-41 zo dňa 19. septembra 2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 1S/1/2018-41 zo dňa 19. septembra 2019 z a m i e t a.

Sťažovateľovi nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred prvostupňovým správnym súdom

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Prešove (ďalej aj „krajský súd“ alebo „správny súd“) podľa ust. § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku (ďalej aj „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania a následne zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 396368/2018 zo dňa 11.07.2018.

2. V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že rozhodnutia správnych tak I. stupňa, ako aj odvolacieho orgánu - žalovaného vychádzajú z náležite zisteného skutkového stavu a tento skutkový stav bol správne právne posúdený. Správny súd konštatuje, že podaná žaloba nie je dôvodná, nakoľko žalobca v podanej žalobe nepredložil žiadne také dôkazy alebo argumenty, ktoré by spochybnili správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

3. Žalobné dôvody uplatnené žalobcom vyhodnotil správny súd ako nedôvodné. Ide o totožné námietky,

aké boli žalobcom podané v priebehu poplatkového vyrubovacieho konania, pričom z obsahu napadnutých rozhodnutí možno konštatovať, že sa s ním odvolací orgán dostatočne vysporiadal. Správny súd teda dospel k záveru, že sa žalovaný logickým a konzistentným spôsobom v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadal s jednotlivými odvolacími námietkami žalobcu ako odvolateľa. S právnym posúdením, ako aj právnymi závermi žalovaného sa správny súd stotožnil. V tomto smere správny súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho správneho súdu Českej republiky zo dňa 20.11.2013 pod č. j. 4As/78/2012-125, rozsudok č. j. 8Afs/55/2005-74 zo dňa 22.01.2007 a rozsudok č. j. 8Afs/5/2006-56 zo dňa 20.04.2007, z ktorých vyplýva, že skopírovanie odvolacích námietok do žaloby bežne nepostačí pre naplnenie podmienky uvedenia žalobných bodov, ktoré majú právny argumentačný význam aj v prejednávanej veci.

4. Pokiaľ žalobca uvádzal svoj nesúhlas so žalobou napádaným rozhodnutím, k tomu správny súd uvádza, že z konštantnej judikatúry najvyššieho súdu, ako ústavného súdu vyplýva, že právo na riadne odôvodnenie tak súdneho rozhodnutia, ako aj rozhodnutia orgánu verejnej správy nie je možné zamieňať s právom na rozhodnutie v súlade s právnym názorom účastníka konania, resp. zamieňať s právom na úspech účastníka v konaní (obdobne v rozhodnutiach ústavného súdu, napríklad IV.ÚS 203/9, II.ÚS 218/02, III.ÚS 198/07).

5. Správny súd uvádza, že žalobné námietky žalobcu vychádzajú z nesprávneho právneho náhľadu na vec. Zavedenie množstevného zberu upravuje zákon o odpadoch v § 81 ods. 18 tak, že je na príslušnej obci či na svojom území zavedie množstvový zber komunálneho odpadu, alebo ho nezavedie a či ho zavedie pre všetkých pôvodcov komunálneho odpadu vo webovom pre niektoré kategórie pôvodcov komunálneho odpadu. Mesto Kežmarok ako orgán územnej samosprávy vykonáva svoju samosprávu v zmysle § 4 ods. 3 písm. g/ zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov tak, že pri výkone samosprávy zabezpečuje nakladanie s komunálnym odpadom a drobným stavebným odpadom. Súčasne v zmysle § 4 ods. 3 písm. c/ pri výkone samosprávy mesto Kežmarok súčasne rozhoduje vo veciach miestnych poplatkov a vykonáva ich správu.

6. Z uvedeného teda vyplýva, že otázka či mesto zavedie, alebo nezavedie množstevný zber a pre ktoré kategórie pôvodcov odpadov zavedie jednotlivé druhy zberu odpadu a aj spoplatňovania tohto zberu odpadu je výlučne záležitosť, ktorá je na posúdenie miestnej samosprávy v rámci jej diskrečnej právomoci. Túto právomoc zveril zákonodarca obci vo forme zákonného zmocnenia na vydanie normatívneho právneho aktu, a to všeobecne záväzného nariadenia. Túto právomoc - zákonné zmocnenie správny orgán I. stupňa ako orgán územnej samosprávy aj využil, keď schválil Všeobecne záväzné nariadenie mesta Kežmarok č. 9/2016 o miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady, v ktorom pre fyzické osoby nepodnikateľov nezaviedol množstvový zber komunálnych odpadov, tento zaviedol len pre právnické osoby a fyzické osoby podnikateľov, ako to vyplýva z článku 2 VZN č. 9/2016 mesta Kežmarok.

7. V posudzovanom prípade si teda nesprávne žalobca vysvetľuje problematiku zberu odpadov, keď sa snaží preukázať dôkazmi (potvrdením od technických služieb, ktoré realizuje vývoz odpadu, ako aj inými ďalšími predloženými listinnými dôkazmi), že v jeho prípade sa v skutočnosti jedná o množstevný zber.

8. Množstevný zber, resp. jednotlivé kategórie zberu odpadu a spôsob ich spoplatnenia sú upravené normatívnym právnym aktom orgánu územnej samosprávy, v tomto prípade mesta Kežmarok.

9. Všeobecne záväzné nariadenie mesta Kežmarok má povahu normatívneho správneho aktu. Je záväzné pre všetkých adresátov na území mesta Kežmarok pre právnické a fyzické osoby, ktoré majú trvalý pobyt alebo sídlo na území alebo sa zdržiavajú na území mesta Kežmarok.

10. Z uvedených dôvodov preto nie je potrebné a nie je ani možné preukazovať skutkový stav v tejto veci prípadným dokazovaním reálneho stavu, pretože sa jedná o právnu normu, ktorá je právne záväzná, pri ktorej platí prezumpcia jej zákonnosti, a túto musia všetky dotknuté subjekty (adresáti práva) rešpektovať.

11. Z uvedených vyššie citovaných právnych noriem následne aj vychádzalo mesto Kežmarok ako správca miestnych poplatkov v I. stupni a aj žalované finančné riaditeľstvo pri vydávaní žalobou napádaného rozhodnutia.

12. Pre tieto správne orgány je záväzný tak zákon, ako aj podzákonný právny predpis -normatívny správny akt - v tomto prípade VZN mesta Kežmarok.

13. Pokiaľ žalobca namietal zákonnosť všeobecne záväzného nariadenia, k tomuto správny súd uvádza, že správny súd nemá žiadne pochybnosti o zákonnosti tohto všeobecne záväzného nariadenia, ktoré by ho viedli k prípadnému iniciovaniu konania podľa článku 125 Ústavy Slovenskej republiky pred Ústavným súdom Slovenskej republiky. Samotný žalobca nemá právnu možnosť iniciovať konanie o súlade právnych predpisov, resp. môže sa len domáhať podnetom na príslušnej prokuratúre na posúdenie zákonnosti príslušného právneho predpisu. Až prokurátor je príslušný na podanie žaloby podľa § 357 SSP. Žalobca nie je aktívne legitimovaný na podanie takejto žaloby.

II.

Kasačná sťažnosť, vyjadrenia ku kasačnej sťažnosti

14. Proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Prešove podal žalobca v postavení sťažovateľa (ďalej len „sťažovateľ“) dňa 08.11.2019 kasačnú sťažnosť.

15. V kasačnej sťažnosti uviedol, že podľa jeho právneho názoru krajský súd porušil ust. § 139 SSP, keď nedodrжал ustanovenia o náležitostiach rozsudku a hlavne jeho zrozumiteľného a presvedčivého odôvodnenia. V tejto súvislosti sťažovateľ poukázal aj na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. ÚS 44/2003, ÚS 115/2003, ÚS 209/2004, z ktorých vyplýva zásada, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka na také odôvodnenie rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky relevantné otázky.

16. Podľa názoru sťažovateľa krajský súd sa vo svojom odôvodnení rozsudku výlučne a jednostranne opiera o rozhodnutie žalovaného a zároveň poukazuje na prijaté VZN č. 9/2016. Vo svojom odôvodnení však krajský súd nedáva odpoveď na otázku, prečo a na základe akých kritérií mesto Kežmarok zaviedlo pre právnické a fyzické osoby množstevný zber komunálneho odpadu a pre ostatné osoby nemnožstvomý zber komunálneho odpadu. Táto okolnosť je podľa sťažovateľa o to významnejšia, že zákona č. 582/2004 Z. z. o miestnych daniach a miestnych poplatkoch a ani VZN č. 9/2016 mesta Kežmarok taxatívne nevymedzuje, čiže neupravuje definíciu, aký to je množstvomý zber odpadu a aký je nemnožstvomý zber odpadu.

17. Ďalej sťažovateľ upozornil na body 41 až 78 rozsudku, v ktorých sa uvádza, že mesto Kežmarok v predmetnom prípade a spolu so žalovaným potupovali v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami. Sťažovateľ udáva, že v predmetnom prípade sa u sťažovateľ jedná o zavedený množstvomý zber komunálneho odpadu a nie opačne, ako to tvrdí žalovaný a krajský súd. Mesto Kežmarok ešte v roku 2001 pre zavedenie systému množstvomého zberu a zvozu komunálneho odpadu nariadilo zakúpenie zbernej nádoby v obsahu 120 l pre zber a zvoz komunálneho odpadu z rodinného domu sťažovateľa. Týmto mesto Kežmarok aj určil a zaviedlo pre sťažovateľa množstvomý zber vyprodukovaného komunálneho odpadu v množstve 120 l zodpovedajúceho objemu zbernej nádoby bez ohľadu na počet osôb žijúcich v rodinnom dome. O pridelení poplatníka do jednotlivých kategórií množstvomého či nemnožstvomého zberu rozhoduje spôsob zavedeného systému zberu komunálneho odpadu obcou, a to budú zberné nádoby známeho obsahu, alebo do kontajnera bez ohľadu na množstvo vyprodukovaného komunálneho odpadu jednotlivými osobami žijúcimi v bytovom dome. Keďže sa nedá určiť presné množstvo vyprodukovaného komunálneho odpadu jednotlivými obyvateľmi bytového domu, je takýto odhad neadresný a nemerateľný.

18. V nadväznosti na vyššie uvedené sťažovateľ poukázal aj na ust. § 78 ods. 1 písm. a/ zákona č.

582/2004 Z. z., ktorý za množstvový zber označuje zber komunálneho odpadu v litroch a zber do nádoby so známym obsahom v litroch. Nakoľko sťažovateľ spĺňa podmienky množstvového zberu komunálneho odpadu podľa vyššie citovaného zákona, krajský súd podľa jeho názoru vec nesprávne právne posúdil a nesprávne aplikoval ust. § 582/2004 Z. z .

19. Sťažovateľ navrhol, aby kasačný súd zrušil rozsudok Krajského súdu v Prešove a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Súčasne si uplatnil náhradu trov konania.

20. Žalovaný sa k podanej kasačnej sťažnosti nevyjadril.

III.

Konanie na kasačnom súde

21. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (ďalej aj „kasačný súd“) preskúmal rozsudok krajského súdu v medziach sťažnostných bodov (§ 438 ods. 2, § 445 ods. 1 písm. c/, ods. 2 SSP), pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 1 SSP) a že ide o rozhodnutie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 SSP), vo veci v zmysle § 445 SSP nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná, preto ju podľa ust. § 461 SSP zamietol.

22. Predmetnom kasačnej sťažnosti bol rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1S/1/2018 zo dňa 19.09.2019, ktorým krajský súd zamietol žalobu, ktorou sa sťažovateľ domáhal preskúmania a následne zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 396368/2018 zo dňa 11.07.2018.

23. Z obsahu administratívneho spisu kasačný súd zistil, že rozhodnutím č. 162011639/45 zo dňa 01.03.2018 mesto Kežmarok ako správca dane podľa ust. § 4 ods. 1 zákona o správe daní vyrubilo T.. Z. I. miestny poplatok za komunálne odpady v sume 28,52 EUR na kalendárny rok 2018.

24. Z obsahu administratívneho spisu mal kasačný súd ďalej za preukázané, že mesto Kežmarok predmetným rozhodnutím vyrubilo miestny poplatok za komunálne odpady a drobné stavebné odpady na kalendárny rok 2018 v sume 28,52 EUR za tri osoby prihlásené k trvalému pobytu v meste Kežmarok, pričom za jednu osobu bol poplatok vypočítaný sadzbou 0,0547 EUR na deň a zároveň mu bola poskytnutá úľava z dôvodu, že táto osoba je študentom denného štúdia, ktorý študuje mimo mesta a za dve osoby bol vypočítaný poplatok so zníženou sadzbou 0,0282 EUR.

25. Voči tomuto rozhodnutiu podal T.. Z. I. odvolanie, o ktorom bolo rozhodnuté preskúmaným rozhodnutím žalovaného zo dňa 11.07.2018, č. 396368/2018 tak, že Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky podľa § 74 ods. 4 zákona o správe daní vyššie špecifikované prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

IV.

Právne predpisy, právne názory kasačného súdu

26. V správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde (§ 2 ods. 1, ods. 2 SSP).

27. Správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom (§ 6 ods. 1 SSP).

28. Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj procesnoprávnymi predpismi.

29. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma procesné pochybenie správneho orgánu namietané v žalobe či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

30. Kasačný súd preskúmal rozsudok správneho súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a konanie mu predchádzajúce, a to najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v žalobe a s takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

31. Najvyšší súd po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Prešove konštatoval, že nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku.

32. Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 582/2004 Z. z., obec ukladá miestny poplatok za komunálne odpady a drobné stavebné odpady (ďalej len „poplatok“).

33. Podľa § 77 ods. 2 písm. a/ zákona č. 582/2004 Z. z., ak ďalej nie je ustanovené inak, poplatok platí poplatník, ktorým je fyzická osoba, ktorá má v obci trvalý pobyt alebo prechodný pobyt alebo ktorá je na území obce oprávnená užívať alebo užíva byt, nebytový priestor, pozemnú stavbu alebo jej časť, alebo objekt, ktorý nie je stavbou, alebo záhradu, vinicu, ovocný sad, trvalý trávny porast na iný účel ako na podnikanie, pozemok v zastavanom území obce okrem lesného pozemku a pozemku, ktorý je evidovaný v katastri nehnuteľností ako vodná plocha (ďalej len „nehnuteľnosť“).

34. Podľa § 78 ods. 1 zákona č. 582/2004 Z. z. sadzba poplatku je

1) najmenej 0,0033 eura a najviac 0,0531 eura za jeden liter alebo dm³ komunálnych odpadov alebo drobných stavebných odpadov alebo najmenej 0,0066 eura a najviac 0,1659 eura za jeden kilogram komunálnych odpadov alebo drobných stavebných odpadov,

2) najmenej 0,0066 eura a najviac 0,1095 eura za osobu a kalendárny deň.

3) najmenej 0,015 eura a najviac 0,078 eura za kilogram drobných stavebných odpadov bez obsahu škodlivín.

35. Podľa § 79 ods. 1 zákona č. 582/2004 Z. z., ak je v obci zavedený množstvový zber, obec určí poplatok ako súčin frekvencie odvozov, sadzby a objemu zbernej nádoby, ktorú poplatník užíva v súlade so zavedeným systémom zberu komunálnych odpadov a drobných stavebných odpadov.

36. Podľa § 79 ods. 2 zákona č. 582/2004 Z. z., ak v obci nie je zavedený množstvový zber, obec určí poplatok na zdaňovacie obdobie, ako

a) súčin sadzby poplatku a počtu kalendárnych dní v zdaňovacom období, počas ktorých má alebo bude mať poplatník podľa § 77 ods. 2 písm. a/ v obci trvalý pobyt alebo prechodný pobyt alebo počas ktorých nehnuteľnosť užíva alebo je oprávnený ju užívať, alebo

b) súčin sadzby poplatku, počtu kalendárnych dní v zdaňovacom období a ukazovateľa dennej produkcie komunálnych odpadov, ak ide o poplatníka podľa § 77 ods. 2 písm. b/ alebo písm. c/.

37. Podľa § 83 ods. 1 zákona č. 582/2004 Z. z., obec ustanoví všeobecne záväzným nariadením k 1. januáru zdaňovacieho obdobia sadzby poplatku v súlade s § 78 ods. 1, hodnotu koeficientu, pri množstvovom zbere spôsob a lehotu zaplataenia poplatku, podmienky na vrátenie poplatku alebo jeho pomernej časti podľa § 82 ods. 1, podmienky, ktorých splnenie má poplatník preukázať a podklady, ktoré má poplatník predložiť pri znížení alebo odpustení poplatku podľa § 82 ods. 2.

38. Podľa § 81 ods. 18 zákona č. 79/2015 Z. z., ak obec zavedie na svojom území alebo jeho časti množstvový zber zmesového komunálneho odpadu pre všetkých pôvodcov komunálnych odpadov alebo pre niektoré kategórie pôvodcov komunálnych odpadov, je povinná umožniť pôvodcom komunálnych odpadov, ktorých sa tento zber týka

a) individuálne určenie intervalu odvozu komunálnych odpadov z miesta určeného obcou podľa odseku 9 písm. d), pričom pri iných ako biologicky rozložiteľných komunálnych odpadoch môže byť tento interval aj dlhší ako 14 dní, alebo

b) výber veľkosti zbernej nádoby aspoň z troch možností, ktoré ustanoví obec vo všeobecne záväznom nariadení podľa odseku 8; ak ide o pôvodcov komunálnych odpadov, ktorí sú spoluvlastníkmi nehnuteľnosti, alebo ak ide o bytový dom, výber veľkosti zbernej nádoby je možný len po dohode všetkých pôvodcov, ak sa tí nedohodnú, rozhodne obec.

39. Podľa čl. 2 ods. 1 VZN č. 30/2015 mesta Kežmarok, v meste je zavedený množstvový zber komunálnych odpadov pre právnické osoby a fyzické osoby podnikateľov.

40. Podľa čl. 3 ods. 3 VZN č. 30/2015 mesto Kežmarok (ďalej len „mesto“) ustanovuje sadzbu poplatku pri množstvovom zbere komunálnych odpadov a drobných stavebných odpadov na 0,018 eura za jeden liter komunálnych odpadov a drobných stavebných odpadov.

41. Podľa čl. 3 ods. 5 VZN č. 30/2015 mesto ustanovuje sadzbu poplatku pre poplatníkov, ktorí nemajú zavedený množstvový zber, na 0,0547 eura za osobu a kalendárny deň.

42. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Prešove po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a s prihladením na ustanovenie § 461 SSP dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku.

43. Spornou otázkou v danom prípade bolo, či zber komunálneho odpadu z rodinných domov v Kežmarku možno považovať za množstvový zber, keďže je merateľný a uskutočňuje sa do nádob o objeme 120 litrov.

44. K uvedenému kasačný súd konštatuje, že predmetom konania v danom prípade je posúdenie tej istej právnej otázky, ktorá už bola riešená kasačným súdom v konaní sp. zn. 3Sžfk/10/2018, a to rozsudkom zo dňa 30.05.2018, v právnej veci tých istých účastníkov konania, vychádzajúc z obdobnej právnej situácie za iné časové obdobie. V tomto prípade bol množstvový zber ako právny režim zberu odpadu určený Všeobecne záväzným nariadením mesta Kežmarok. Podľa čl. 2 ods. 1 Všeobecne záväzného nariadenia č. 30/2015 o miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady, v meste je zavedený množstvový zber len pre právnické osoby a fyzické osoby - podnikateľov. Všeobecne záväzné nariadenie (VZN) je prameňom práva a v dôsledku právneho režimu určeného mestom Kežmarok sa musia správne orgány a poplatníci týmto záväzným právnym prepisom riadiť a podľa ním určeného režimu postupovať.

45. Skutočnosť, že stav zberu odpadu z rodinných domov v Kežmarku do 120 l zberných nádob by umožňoval realizáciu i množstvového zberu, má iba faktický charakter. Jeho realizácii ako množstvového zberu však bráni platný a účinný právny stav vyplývajúci z VZN č. 30/2015. Nárok na

zavedenie množstvového zberu nie je daný zákonom (§ 79 ods. 1 zákona č. 582/2004 Z. z.), ale je daný do právomoci mesta a určený mestom vo forme Všeobecne záväzného nariadenia.

46. K námietke sťažovateľa ohľadom toho, že krajský súd v napadnutom rozhodnutí nedáva odpoveď na otázku, prečo a na základe akých kritérií mesto Kežmarok zaviedlo pre právnické osoby a fyzické osoby podnikateľov množstvový zber komunálneho odpadu a pre ostatné osoby nemnožstvový zber komunálneho odpadu kasačný súd uvádza, že posudzovanie VZN mesta Kežmarok nie je predmetom súdneho prieskumu v prejednávanej veci. Ako správne uviedol krajský súd riešenie otázky zosúladenia VZN mesta Kežmarok s reálnym stavom, resp. inými právnymi predpismi nie je v kompetencii správnych orgánov ani predmetom daného konania.

47. Podľa názoru kasačného súdu, rozhodnutie krajského súdu spĺňa kritériá pre odôvodňovanie súdnych rozhodnutí, a preto ho možno považovať za preskúmateľné a ústavne akceptovateľné. Dôvody svojho rozhodnutia zrozumiteľne vysvetlil, preto jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné.

48. Ďalšie skutočnosti, ktorými sťažovateľ v kasačnej sťažnosti spochybňoval predmetné rozhodnutie krajského súdu boli totožné s námietkami, ktoré namietal už v prvostupňovom konaní a s ktorými sa krajský súd náležite vysporiadal. Kasačný súd zistil, že kasačná sťažnosť žalobcu neobsahuje žiadne právne relevantné tvrdenia a dôkazy, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

49. V súlade s citovanými ustanoveniami i vyššie uvedenými úvahami si najvyšší súd osvojil záver, že napadnutý rozsudok krajského súdu bol vydaný v súlade so zákonom, nebol dôvod na jeho zrušenie alebo zmenu a kasačnú sťažnosť je potrebné ako nedôvodnú zamietnuť v zmysle ust. § 461 SSP.

50. O náhrade trov kasačného konania najvyšší súd rozhodol podľa § 167 ods. 1 v spojení s § 467 ods. 1 SSP. Sťažovateľ v kasačnom konaní úspech nemal a žalovanému náhrada trov kasačného konania zo zákona neprislúcha, preto sťažovateľovi právo na náhradu trov kasačného konania nepriznal.

51 Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

